

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: Pe an... Pe 6 luni... Pe 3 luni... IN STRAINATATE: Pe an... INSERTIUNI SI RECLAME: Linia de 30 litere... Reclama 2 lei noi linia.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BIROUL REDACTIEI SI ADMINISTRATIEI: PALATUL „DAOIA”

Ediția de dimineață

ANUNCIURI

Se primesc in străinătate: La D-nul Harsten & Vogler in Vienna, Waibschgasse 10. A. Oppel in Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Masse in Vienna, Seilerstätte 2; Vincens Hrdicka in Vienna, Teinfaltgasse 17; Philipp Lob in Vienna, Eschenbuechgasse 11; L. Lang & Comp. in Pest și Havas-Lafitte-Bullier & Comp. in Paris.

Scrisorile nefrancațe nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI” (Agenția Havas).

Serviciul de Sâmbătă, 9 ore seara. Londra, 5 Maiu.

Camera lersilor. — Lord Russel va cere linia viitoare copie după depozitiile curții de anchetă instituită în 1854 pentru masacrul războiului englez de către soldații ruși în războiul Crimeei.

Amiralitatea zoroască din ce în ce armanizate.

Serviciul de Duminică, 9 ore dimineața. Viena, 5 Maiu.

O telegramă de la Vladi-Caucas, din 4 Maiu, adresată ziarului „Presse”, anunță că s-a fost încheiat în ajun lângă Kars. Rezultatul acestor lupte permise Rușilor d'a înconjura cu totul cetatea. Turcii bătuți fug în două direcții.

Constantinopol, 5 Maiu.

Muktar-Paşa telegrafiază din 30 Aprilie că Rușii însoțesc în număr mare la apus de Kars, cu scopul învedereat d'a tăia comunicațiile armatei turcești cu Erzerum.

Muktar-Paşa comunică, în 1 Maiu, c'a aflat de la locuitorii din Kars că Rușii, atacând această cetate, au fost respinși.

Comandantul turc din Batum a telegrafiat, la 1 Maiu, că operațiile forțelor rusești sunt împedecate de ploa.

Berlin, 5 Maiu.

Ambasadorul ruș de lângă cabinetele străine sunt autorizați a declara că singurul scop al războiului actual este d'a ajunge, în unire cu Europa, la pacificarea definitivă a Orientului.

Atena, 5 Maiu.

Grecia concentrează trupe la frontiera de la Nord pentru a opri briganzii care trec din Turcia. A trimis Porțel imputări în această privință.

Constantinopol, 5 Maiu.

Personalul agenției Române va pleca săptămâna viitoare.

Paris, 5 Maiu.

Rusia a contractat un împrumut de 82 milioane la bancherii olandezi, francezi și germani, pentru plata cupoanelor ei.

Londra, 5 Maiu.

Bacra engleză de la Corfu a primit ordinul d'a se duce în apele Cretei.

Londra, 5 Maiu.

„Times”, anunță că șapte regimente de cavalerie, patru brigade de artilerie și cincizeci și nouă batalioane de infanterie, au primit ordinul d'a fi gata de plecare la treburile.

Serviciul de Luni, 9 ore seara. Paris, 7 Maiu.

„Jurnalul oficial” publică o notă a guvernului, în care se recomandă tuturor francezilor, fie din Franța, fie din străinătate, de a observa cea mai strictă neutralitate în cursul războiului actual.

Constantinopol, 7 Maiu.

Eri vapoarele cirasate turcești au bombardat și incendiat lagărul rusesc de la Reaf. Blocările porturilor rusești de pe malurile mării negre se vor efectua cu douăzeci de vapoare de reșel.

Londra, 7 Maiu.

Guvernul englezesc a răspuns la circulara principelui Gortchakoff. El contestă că acțiunea Rusiei ar corespunde simțimentului general și intereselor Europei.

BUKUREȘCI

In privința atitudinii ziarului nostru ne credem datorți a da următoarea explicație:

Impregiurările sunt de o gravitate excepțională. Armatele rusești ocupă teritoriul nostru. O convenție iscălită de guvernul român și aprobată de majoritatea corpurilor legislative, a fixat rolul, ce România este chemată a juca în situația actuală.

In fața acestor fapte implinite, în fața unor impregiurări, de la care poate atârna viitorul Statului nostru, noi conservatorii credem, că ar fi și nepatriotic și inoportun de a crea guvernului, căruia evenimentele i-au încredințat soarta țării, dificultăți în chestiile esteriore.

Opinia noastră despre acest guvern este cunoscută; ea nu s'a schimbat într-un nimic. Pentru moment însă credem, că o polemică în contra politicii sale din afară nu este la locul ei.

Vom continua însă, în marginile putincioase, a discuta administrația internă a guvernului.

Timpuri mai bune ne vor permite a judeca rezultatele unei politici de la care partidul conservator prin mijloacele cunoscute a fost cu totul înlăturat.

DIN AFARA.

Afară de Germania toate puterile europene s'au pronunțat față cu noua fază a crizei orientale. Italia încă de mult a declarat, că va observa cea mai strictă neutralitate față cu reșelul turco-rusesc.

Cu toate acestea din Londra s'oseșc știri, care aruncă oare și care bănuieală asupra neutralității proclamate. Cestiunea orientală urmează a fi discutată în parlament și atât una, cât și cea-altă dintre părțile beligerante sunt mered obiectul unor atacuri destul de aspre și făcișe.

Nu mai puțin îndoiosă e atitudinea Austro-Ungariei. Se zice multe și multe se deszic relativ la politica Comitelui Andrassy; toate însă par' că spre a face să nu mai știm nimic. Interpelațiunile, care s'au făcut atât în

Viena, cât și în Pesta, nu încredințază, că opinia publică a Austro-Ungariei predominantă, adică maghiarii, germanii cu tot ce atârna de dășii, înclină spre Turcia. Nu rămâne însă îndoială, că sunt în Austro-Ungaria elemente, care înclină spre Rusia. Ca dovadă despre aceasta un deputat croat declară în dieta din Pesta, că de câtă-va vreme s'a ivit în Ungaria un curent relativ la politica orientală, căruia Croații se opun și tot-d'una se vor opune. Și nu ne este permis a crede, că puterea centrală, va fi hotărâtă de către acest curent opus.

Eată ce zice oficiosul „Fremdenblatt”.

„Cu alte cuvinte, Austro-Ungaria este și rămâne neutră față cu conflictul iscat între cruce și semilună. Monarchia nu are nici un motiv de ostilitate contra Turciei, care, după ce trei sute de ani ne-a stat în față ca vrăjnuș de moarte, de la pacea de Sigetow ne-a rămas un vecin, credincios tractatelor; de asemenea nu are nici un motiv spre a se despărți de vechiul aliat (Rusia) care în timpurile grele, atât pe la sfârșitul secolului trecut, cât și pe la începutul celui actual, tot-d'una a luptat alături cu dăna. Nu avem nici un motiv spre a da politicii noastre un „pointe” îndreptat contra Rusiei, câtă vreme Rusia nu își va îndrepta politica contra noastră. Dacă s'ar întempla ca în urma unei „marș învingeri a Rusiei la Dunăre Imperiul să fie silit a eși din rezervă și să ia măsură pentru apărarea intereselor”, va atârna numai de Rusia, ca să aște, ce înțeles va trebui să dea unui asemenea pas. Din norocire cazul acesta e încă cu totul ipotetic și va mai rămâne „câtă vreme armata rusească nu va trece Dunărea”, apoi, după ce se va fi întâmplat aceasta, vom putea să începem a discuta la cestiune.”

Pe cât se poate de lămurit! Austria este neutră câtă vreme Rusia nu are nici o biruință. În acest sens trebuie să luăm

și răspunsurile date de către miniștri în dieta și în Reichsrath.

Germania, în sfârșit este cu desăvârșire rezervată. Se pretinde și se crede a se ști, că Germania este aliată a Rusiei. Opinia publică a Germaniei, parlamentul Germaniei, Germania însă și osândeste însă pe Turci, dar nu se pronunță pentru Rusia. Din contră, de și mai rezervat și indirect, se pronunță contra Rusiei. Dar pentru ce tocmai acum când Țarul își trimite oștirile la Dunăre. Impăratul Germaniei pleacă la Rhin? Este un fel de provocare în această călătorie a Impăratului și este o directă provocare în unele din discursurile pe care le-a pronunțat în Strasburg. Fără îndoială Impăratul Wilhelm poate să fie aliat platonice al Rusiei: dar când ar fi vorba de luptă, alianța între Germania și Rusia nu mai este cu putință. E cu putință numai o Franță și o Germanie în neutralitate și e cu putință o Franță aliată cu Rusia; călătoria Impăratului Wilhelm ne încredințază însă, că de o cam dată această alianță nu e probabilă.

Citim în „Nord”:

„Ni se anunță din Viena o catastrofa deplorabilă. Un vapor englezesc voia să intre în portul de la Chertș, fără a lua măsurile de precauție recomandate de către autoritățile rusești și despre care s'a făcut mențiune în Camera comunelor. În urma acestor regretabile și culpabile neglijențe, bastimentul s'a isbit de o torpilă, care, esplodând a sfărâmat vaporul și a omorât toți oamenii de pe el. Această știre nu are nici un caracter oficial și prin urmare putem încă spera că va fi desmintită.”

Impăratul Wilhelm a sosit la Strasburg. Primirea a fost precum sunt toate primirile, ce se fac împăraților. La discursul delegațiunii provinciale, Impăratul a răspuns următoarele: „Mă bucur că întâia oară ne putem vedea în felul acesta, de oare-ce sunt convins, că speranțele și dorințele, cărora le-ați dat acum expresiune, se vor aduce la îndeplinire, dacă veți fi pătrunși de misiunea de a asimila tot mai mult această provincie în țeara noastră și a deștepta tot mai mult elementul german într'însa. Surprins de întîmpinarea amicală și de vina primire, ce mi s'a făcut la intrarea mea în străvechiul Strasburg sunt pe deplin încredințat, că nu mai trebuie de cât deprinderea cu noua viață și dacă tot dănsul va face ce poate și ce este dator, lucrurile vor fi spre multumirea tuturor.”

La 2 Maiu împăratul a ținut o revistă asupra trupelor din Strasburg; în urmă a vizitat Doma și Universitatea. Se asigură că primirea pretutindenea a fost entusiastică.

„Fremdenblatt” desminte știrea că comitele Zichi ar avea să plece numai de cât la 4 Maiu la Constantinopol. Termenul plecării nu este încă hotărât.

„N. Fr. Presse” comunică știrea, că cabinetul din Londra a răspuns la nota principelui Gortchakoff și că în curând i se vor face parlamentului împărtășiri despre acest răspuns.

CONDIȚIUNEA SANITARA A ARMATELOR RUSE ȘI TURCE

Seh acest titlu unul din ziarurile principale medicale din Anglia care este adesea citat ca autoritate, „Lancet” publică articolul următor:

„Este bine cunoscut acum că unul din principalele elemente de speranțe succesului unei armate în campanie este condițiunea sanitară a armatei ce sunt angajate. Recente informațiuni din sorgintă rusă dau câte-va detalii foarte interesante asupra armatei ruse care a fost de curând mobilizată în Basarabia și care a intrat și înainteză în România către Dunăre.

„Această armată care numără 180,000 oameni, pe timpul cât a fost cantonată în Basarabia, s'a bucurat de o stare de sănătate, care pare că a surprins pe inșuși Rușii. În nici un timp proporțiunea boalelor de toate speciile în forța efectivă s'au pare a nu fi atins numărul de 2 la sută, și obicinu nu trece peste 1 la sută. Ultimul raport ce am avut, cu data de 28 Februarie stabilește că la această dată erau 3,506 oameni pe lista bolnavilor; 2965 în spitalele mari și 631 în ambulanțe. În aceste cazuri erau în spitalele mari: 7.15 la sută, cas de friguri; 7.01 la sută de tifos (friguri enterice); 12.91 la sută de catar; 0.40 la sută de diaree; 23 la sută de inflamațiuni diverse ale organelor; 13.27 la sută de afecțiuni de ochi și 24.58 la sută de boale sifilitice.

„Făcând dare de seamă de această excelentă condițiune sanitară a armatei, o condițiune care face un contrast favorabil cu sănătatea acelor forțe când ocupă cartierele ordinare înainte de mobilizare, ziarurile ruse arată o prevedere din partea autorităților militare ale imperiului în raport cu buna stare sanitară a oștirilor care este demnă de a fi notată. Înținderea dispozițiunilor luate pentru serviciul sanitar precum: spitale generale, spitale temporarii, spitale ambulante, îngrijirile date locușurilor și a campamentelor trupelor și starea sanitară a locușurilor și a campamentelor, (Chigăncul chiar a fost obiectul unei sat-fel de curățiri înainte și pe timpul ocupațiunii de către trupele mobilizate în cât orășii nu mai încercase nua asemenea mai înainte); regulile stabilite pentru exercițiile și marșul trupelor, spre a le aduce fără oboselă excesivă la starea de dezvoltare fizică cea mai eficace; și, în fine, ceea ce înșă nu este tocmai mai puțin important, înmulțirea soldaților de trupe de la începutul mobilizațiunii pentru a le permite de a adăoga la rațiunile lor, cele-alte alimente ce pot dori, toate dovedesc mari îngrijiri pentru armată și o prevăzătoare preocupare de viitor.

„Rolul ce corpul medical a jucat pentru a produce această excelentă stare sanitară a armatei, este obiectul unor mari laude din partea ziarurilor rusești; și admirabila conduită a junilor membri din acest corp eșind francament din școlile de medicină, isoiași în ambulanțe răspândite la o mare distanță, depărtați de sprijinul și de consiliile celor bătrâni, este mai ales un obiect de aprobățiune.

„Toate aceste conduc la concluziunea că serviciul militar și sanitar al armatei ruse în campania actuală va prezenta un însemnat obiect de studiu. Pe lângă acestea, organizațiunea extraordinară a societăților ruse a Crucei-Roșii, aduce la o cestiune care atinge perfecțiunea în timpul războiului srb, și dispuse acum a veni în ajutor la cel d'întâi apel forțelor rusești în reșelul actual, nu trebuie să fie uitată.

„Chiar înainte de ce reșelul actual s'a

poziție, noi începem a avea indicații care puteau avea valoare nu numai pentru armata rusă. Doctorul Priscelcoff, inspector al serviciului sanitar militar, a propus usul corturilor de lână kirkiză (kibitka) pentru serviciul spitalelor de campanie, cu preferență la corturile de ambulanțe obicinuite. Autoritățile ruse se pare că au recunoscut avantajele acestei propuneri din punctul de vedere atât al bunelor stări a bolnavilor și răniților cât și al marelui interes al transportului acestor corturi, al ușurinței, precum și al preciziei mai mici.

Așteptăm noi informații în această privință cu un mare interes.

Asupra condițiilor sanitare a armatei turce, avem puține amănunte, dar și acestea sunt de natură a ne face să cugetăm că fatala neîngrijire în intențită și serviciile generale, care a decimat atât de des oștirile turcești, este, cu toată gravitatea situației, tot-d-a-una dominată. Trupele turcești cantonate în Bulgaria intră în reșebel actual oare cum după o probă experimentată în reșebelul cu Serbia, în timpul cărnia, după cum se crede, adevăratul tifos, în earua din urmă, s'a răspândit în deosebitele părți ale oștirilor în campanie. Acum s'a răspândit egomotal că tiposul nu s'a stăruit din trupele care se găseseră în Bulgaria occidentală. Apoi se mai dice încă că trupele din provinciile orientale ale Asiei-Mici, ce se concentrază acum pe frontiera rusească sunt de o potrivă lovite de tiposul veritabil, și că este o lipsă deplorabilă de medici și de tot ce este trebuincios serviciului militar.

Armata turcească, ce e drept nu este întrucât în Europa în raportul calităților sale fizice și aptitudinea sa de a ține campania, este pte fără seamă în toate trupele europene; dar se pare, că este, chiar de acum, un pericol serios ca nu cum-va în acest război, ca și în cele precedente, magnificele elemente de care dispune Porta să nu fie paralizate prin ineficiența intențentei și al serviciului medical al armatei — cu alte cuvinte, prin aviditatea și deturnările frauduloase ale administrației țerei.

DIN INTRU

Vineri, 22 Aprilie 1877, la orele 11^{1/2} Înălțimea Sa Domnitorul, în prezența d-lor miniștri, înconjurat de Casa Sa civilă și militară, la Palatul din capitală a primit în sala tronului, cu solemnitatea obicinuită, biroul și comisiunea Adunării deputaților, însărcinată a prezenta Măriei Sale adresa spre răspuns la mesajul Tronului.

D. C. A. Rosetti, președintele Camerei a citit adresa la care Înălțimea sa Domnitorul a răspuns:

Domnule președinte,
Domnilor deputați,

Dacă luminatul și puternicul d-vostă sprijin este în tot timpul. trebuit guvernului Meu, el devine de un preț mult mai mare, astăzi când interesele cele mai sacre ale Națiunii sunt puse în pericol.

Cunoașteți câte sacrificii am făcut în decurs de un an pentru a ne ținea într-o deplină neutralitate. Peste acceptările noastre. România se vede însă învelită într'un mare reșebel și în toată ora suntem amenințați de a vedea chiar pământul nostru devenind teatrul acestui reșebel.

Forțele intrunite ale Națiunii singure pot, o sper. face față acestor mari pericole!

Vă mulțumesc dară de bărbătescul răspuns ce ați făcut apelului ce v'am adresat, în ziua când v'am adunat împrejurul Tronului; acest răspuns unanim al D-vostă corespunde simțimentelor Națiunii și, ca atare, el va da guvernului Meu forța morală atât de trebuitoare spre a putea pași cu prudență dară și cu energie pe calea trasă de D-vostă. aceea: de a apăra cu ori-ce sacrificii otarele, drepturile și instituțiile acestei Țări.

Vă mulțumesc de bunele cuvinte ce în deosebi Mi adresați. Fiți încredințați. d-lor deputați, că voiți să a corespunde încrederei ce Națiunea a pus în mine, ca, Domn al Românilor,

în tot timpul și în totă împrejurarea, voiți lucra românește.

Domna se asociază la sincerile Mele mulțămiri pentru urările adresate Noul de D-vostă.

Să trăiască România,

Să trăiască Reprezentanții Ei.

M. S. Domnitorul a bine-voit a adresa d-lui ministru președinte următoarea scrisoare:

Domnule ministru președinte al consiliului,

România a urmat în tot-d'anna cu priviri pline de mândrie și de iubire ținerea și brava ei armată; dar nici o dată aceste simțimente n'au putut fi mai călduroase de cât în grele împrejurări prin care trece astăzi Țara, când ostașul poate fi în tot momentul chemat ași da viața pentru a apăra onoarea și independența Patriei.

Evenimentele s'au succedat cu o înțeață neașteptată, în cât mobilizarea forțelor noastre a trebuit să se facă cu cea mai mare grabă.

Dacă Statul se silește a face tot ce i stă în putință spre a procura cele neapărat trebuincioase soldatului, oficerul însă a fost nevoit a face față diferitelor cheltueli la care l'obliga repede trecere de pe piciorul de pace la cel de reșebel, dispunând fie-care de mijloace materiale destul de limitate. Spre a ușura dar în cât-va aceste cheltueli ale oficerilor și ale da o dovadă de neconștință și prietenescă îngrijire ce Am de situația lor. Viu ați face cunoscut, d-le ministru președinte, că dau din parte-Mi suma de un sutu mii lei noi, care, prin îngrijirea administrației Listei Civile, se va pune la dispozițiunea ministerului de reșebel, spre a se distribui ca mișă în campania ofițerilor din trupele mobilizate.

Cu această ocaziune i trimit, d-le ministru președinte al consiliului, încredințarea stimei și afecțiunii ce i trimit.

CAROL.

București, în 20 Aprilie 1877.

SENATUL

În ședința de Sâmbătă 23 Aprilie s'a votat cu 31 bile contra 3, adresa răspuns la mesajul Tronului. Aș combătut această adresă D. D. Sturdza și Carp și a susținut-o principele DD. Ghica și D. Cogălniceanu. — Comisiunea pentru prezentarea adresei este compusă din: P. S. Episcop de Buzău și DD. Boerescu, Drossu, Iorgulescu, Corbu Enescu, Goleacu, Opranu, Pholino și Carp. Ședința publică s'a anunțat pentru Luni.

CAMERA

Ședința de Sâmbătă 23 Aprilie.

Ședința se deschide la orele 1 p. m. sub președința d-lui Stolojan, fiind prezenți 77 d-ni deputați.

Se îndeplinec formalitățile ordinare.

D. P. Ghica repetă rugăciunea ce a adresat guvernului, căci de și s'a promis că se vor lua măsuri pentru a se publica în Monitor cât mai urgent procesele verbale ale Camerei, totuși sistemul nu s'a schimbat. Guvernul și biroul s'au îndeplinesc angajamentul luat.

Biroul iese act despre aceasta.

Se mai aleg trei membrii în comisiunea financiară, după care d. președinte invită pe comisiune de a se intruni imediat, și a face raportul asupra legilor financiare urgente, pentru care s'au suspendat ședința.

Redeschizându-se ședința, d. raportor Costinescu citește raportul relativ la creditul de 2000 lei cerut de ministru de externe pentru completarea retribuțiilor atașatului pe lângă agenția din Viena, etc.

Proiectul de lege se votează fără nici o discuțiune.

D. ministru ai cultelor declară, că în urma unor deliberațiuni serioase și mai cu seamă în fața cererilor comercianților români, guvernul s'a hotărât a retrage proiectul de lege asupra moratoriului.

D. raportor Costinescu dă lectură raportului și proiectului de lege relativ la augmentarea numărului ofițerilor telegrafo-postali și la creditul pentru retribuțiile lor, care proiect se votează fără discuțiune.

D. Costinescu citește raportul și proiectul de lege relativ la un credit de 10,000 lei cerut de ministru de interne pentru procurarea aparatelor telegrafo-postale, reclamate de împrejurările politice și militare actuale.

Proiectul se votează fără discuțiune; la proiectul de lege relativ la un credit extraordinar de 4000 lei pentru a se plăti d-lui Allard, al cărui contract s'a resiliat, d-l N. Fleva amintesc Adunării, ce a mai relevat într-o ședință, că onorariul d-lui Allard a fost de patru ori mai mare de cât al unui ministru, ceea ce pentru starea noastră este o anomalie, ca să nu zic un scandal! Se vorbește de o resiliere! Dar acum ca ni se mai cere, după ce contractul a fost și este ilegal, căci în țara noastră un contract nu poate fi încheiat pentru mai mulți ani, ci numai pe un an, după cum se votează și budgetul...

Voci: Acesta s'a tranșat odată!

D. Costinescu: Ați uitat condițiile contractului!

D. N. Fleva: Gândiți-vă, d-lor, că ni se cer 4000 lei pentru întoarcerea d-lui Allard la Paris! Apoi și Parisienii vor rida, văzând că plătim atât pentru o cale, ce costă 30 galbeni!

O voce: Are familie, copiii!

Altă voce: A murit o fată aici!

D. N. Fleva: A, apoi s'au înmulțit lucrările, cum vedeți, deci să punem la dispozițiune un vapor și un tren expres!

D. Mărzescu susține, că contractul a fost legal și în regulă, încheiat de un guvern, recunoscut în străinătate, ori-cum l'ar aprecia cine-va, prin urmare, toate cele zise de d. Fleva nu sunt fondate, cu atât mai mult, că Adunarea s'a dat votul în privința aceasta.

După ce și d. ministru lucrărilor publice arată, că a lucrat conform votului dat de Adunare, proiectul se votează pe articole.

La votarea în total se constată, că Adunarea nu mai este în număr și prin urmare rămâne a se vota în ședința viitoare.

D. Fleva crede că este espreșia Adunării, propunind ca mâine la ziua onomastică a Măriei Sale Doamnei, biroul în numele Adunării să felicite pe Măria Sa.

Se primesc.

Ședința se ridică la 3 și jumătate ore p. m.

O rugămintă la adresa ziarelor de peste Carpați.

Citim în *Telegraful Român*:

În multe rânduri a trebuit să ne plângem de ușurința, cu care unele dintre ziarele de peste Carpați se pronunță în cestiunile, ce privesc pe românii din Austro-Ungaria. Tot-d'anna am crezut însă, că e datorria noastră să trecem cu vederea nise spectorațiuni, care nu sunt de cât păcate ale tinereților. Dar acum citim în *Unirea democratică* din București următoarea scrisoare:

București, 9 Aprilie 1877.

D-le redactor! Citim în numărul de la 9 Aprilie al stimabilului ziar ce redactați, un articol intitulat „Vocea Austriei”, în care „Unirea Democratică” și dă seama despre un articol al ziarului vienez „Fremdenblatt”.

„Ziarul vienez încheia cu următoarele cuvinte:

„Nu ne vom desbina puterile mai înainte de timp; nu vom urma o politică de idei neclare. Facem politica de interese și nimica mai mult. În această idee toate popoarele austro-ungare se vor simți împreunate.

Ar fi fost de dorit, ca stimabilul ziar „Unirea Democratică” să se fi mărgnit a face cititorilor săi împărtășire despre aceste cuvinte atât de bine simțite. Nu fără oare și simțiment de mândrie vedem însă, că sub impresiunea situației și în pripa scrierei, comunicatorul a lăsat să se strecoare în „Unirea Democratică” câte-va observări comentatoare, care sunt încredințate, că nu sunt expresiunea vederilor partidului, pe care l' reprezintă acest organ de publicitate.

Estă ce zice în „Unirea Democratică”: „Românii (din Austro-Ungaria) ar dori, dacă nu deplin libertate, cel puțin autonomia Transilvaniei, cel puțin recunoașterea naționalității lor și o egalitate adevărată cu celelalte popoare din statul austro-unguresc.”

Românii din Ungaria n'are altă rugăciune de cât aceasta:

Dă Doamne să mai pun odată mâna pe coasa ruginită de la 1848! Nu înțeleg, d-le redactor, cum este cu putință, ca în ziua de astăzi, cine-va să găsească, să scrie, ba chiar să publice asemenea cuvinte nu mai puțin nechibzuite de cât neadevurate; nu înțeleg, de oare ce

Austro-Ungaria în tot cursul crizei orientale și cu deosebire în acest moment serios, nu scilicet să fi justificat prin ceva dnmânia românilor. Din contra cabinetul din Viena, într-o cât i-a permis strimtoriile situației interne și externe, tot-d'anna s'a arătat bine voit ori către România. Chiar însă, dacă contele Androssy, într'una ori alta, ar fi supărat pe guvernul României, din considerațiune pentru noi românii de peste Carpați, și de peste Molna, frații noștri din România au fost și tot-d'anna sunt datorii a nu vorbi de cât cu convenita rezervă despre împărțirea, din care facem parte și de care ne leagă viitorul. Cu atât mai puțin se poate dar justifica procedarea de a ataca pe Austria în româniul ei, și pentru ca să vorbească mai lămurit de a abusa de pozițiunea, pe care întâmplările ne-au creat-o în imperiul Habsburgic.

Este adevărat, că în multe privințe trebuiesc să ne plângem de poziția, ce ni s'a creat la anul 1868. Privim însă la frații noștri din Turcia, din Serbia și din Rusia, însem seamă de greutatea interne și externe, cu care un imperiu ca și al nostru este silit a se lupta întru organizarea sa, și așteptăm cu răbdare ori stăruim cu zel, dar nu ne pierdem cămpetol; căci șantem convingși, că mai înainte ori mai târziu, dar negreșit odată, puterea care ne-a creat pozițiunea de la 1860, iarși va putea să țină seamă de dorințele noastre îndreptățite și potrivite cu interesele imperiului. — Am dori ca frații noștri din România să nu ne jignească întru acestea, căci voină să ne folosesc, cu atât mai mult ne strică. — E grea pozițiunea noastră, prea mult e grea! Avem în imperiu și cu deosebire în Ungaria vrăjmași și adversari politici, care tot-d'anna grăbesc să întrebuinteze cuvintele nechibzuite ca arme în contra noastră și tot-odată în contra României. Reana noastră pozițiune chiar se justifică prin acea, că șantem bunăni de a fi răi patrioți.

„Mi vine greu a mai zice, că pe nedrept și ca rea voință șantam bunăni. Iubirea de țară și alipirea către dinastia a românilor din Austria sunt lucruri, asupra cărora nici nu e permis a discuta, lucruri pe care numai aceia le pot pune la îndoială, care nu cunosc pe ardelenii trăiți în trăiu de luptă, care vor să le fie spre stricare, sau care nu au fost încă pătrunși de puterea așezată în cuvintele „Impăratul nostru.” În îndelungata lor viață românii din Austria, afară de vrednicia lor, nu cunosc de cât o singură putere ocrotitoare, de la care le-a venit tot binele și nici nu rău, și care în luptă cu celelalte popoare, tot-d'anna le-a fost pază mai mult ori mai puțin puternică — Impăratul — Curtea din Viena. Alipirea către această curte este o tradițiune istorică, o putere motivată în faptele trecutului și în speranțele viitorului, o credință neclintită, care hotărășce pe românii în toate împrejurările. Nu este în trecut românilor din Austria o singură faptă, care ar da cui-va dreptul de a bănuși în prezent.

Tot-d'anna dorința împăratului i-a hotărât: a fost răbdător și mândri, supuși și îndărătnici, și-au versat singele în lupte — tot-d'anna însă după cum i hotărâ împăratul, de care sunt deprinși a fi răspunzători.

„Și astăzi-ză! — Astăzi-ză românii din Austria nu doresc nimic; în lăuntrul imperiului nu întimpina decât frații ei stă la dispozițiunea împăratului său. Da! românii din Ungaria este gata a mai pune odată mâna pe coasa cu care dela 1343 a muncit în munca onestă, dar tot ca la 1848, spre a se pune în protiva aceluia, în protiva cărora va fi trimis. Nu mă îndoiesc, că partidul pe care l' reprezintă „Unirea Democratică” e convins deopotrivă cu toți românii, că atunci când Austro-Ungaria ar fi silită să intre ori contra cui și ori pentru cine în luptă, românii se vor lupta în-tele d'antâi răduri; e convins, că partea mai voioasă din aceia, care au fost siliți a se espatria, se va întoarce în țara sa și va reclama dreptul de a lupta pentru interesele ei.

„Și dacă frații noștri din România și vor da bine seama, nu se vor uita îndoi că aceste interese, cu deosebire astăzi, sunt identice cu ale României, și nu vor mai crede, că este cu putință ca Europa să asiata la un spectacol desgustător, ca secolul al 19-lea să văz românii în strimtoriile Carpaților.

„Astăzi-ză, când viitorul apropiat atât al nostru cât și al României, viitorul întregului popor român urmează a fi hotărât, este bine, este chiar de trebuință, ca aceste idei să fie emise tocmai prin mijlocirea

„Unirei Democratice”, în care s'au strecurat acele puține cuvinte grăite în pripă; nu-mi este dar permis a crede că veți găsi de cuvintă a nu publica această a mea scrisoare.

Primiți, domnule redactor, expresiunea deosebitei mele considerațiuni.

Ioan Slavici.

unul dintre aceia cari au fost siliți a se espatria.

E destul a ceti această scrisoare pentru ca să ne încredințăm despre motivele, care a hotărât pe d. Ioan Slavici a o trimite tocmai ziarului „Unirea Democratice”: d-sa voia să dea prin aceasta partidului nunit liberal-național, al cărui organ este acest ziar, ocaziune de a condamna, — cel puțin indirect, — ușurința, de care avem tot dreptul de a ne plânge. Durere însă; organul partidului liberal-național nici astăzi nu este mai chibzuit de cât a fost tot-d'anna, ci dă loc în același număr unui articol de șapte coloane lungi, în care se dă răspuns la scrisoarea d-lui I. Slavici. Nu vom reproduce acest răspuns, pentru că el nu merită a fi citit și nu-l vom combate fiind că nu merită a fi luat în considerațiune. Ne temem însă, că adversarii noștri politici, care nu par a fi mai chibzuiți de cât frații noștri roșii de peste Carpați, chiar și astăzi vor lua asemenea manifestațiuni fără de nici o importanță drept banii buni și le vor întrebuinta ca arme în contra noastră și temându-ne de aceasta ne simțim datorii a ne pronunța lămurit. Cine este d. I. Slavici!? — Nu avem trebuință să o spunem: întreaga națiune l' scie. — Cine este d. Alecsandru Ciurea Siercaianul? — „Un fiu al Transilvaniei”, pe care nimeni nu-l cunoaște, unul dintre acele suflere, care nuși găsesc odihna pe pământ, unul dintre tinerii, care fiind siliți a trece în România, cred a face țerei lor un bine agitând contra ei. Dar! trist lucru, trist lucru, când un ziar ce se pretinde serios și organ al unui partid abuzează de slăbiciunile unor asemenea tineri și nu se sfiesc a ne combate prin mijlocirea lor.

Nu este în Austro-Ungaria un singur român serios, care astăzi nu ar respinge cu indignare cugetările pe care „Unirea Democratice” le comunică drept expresiune a opiniunii noastre publice. Și dacă e vorba să ne pronunțăm lămurit, atunci mergem mai departe decât d. I. Slavici*) și „rugăm pe frații noștri de „preste Carpați să bine-voiască a „și vor fi dat onesta siliță de a „studia trecutul nostru, aplecările „noastre și relațiunile în care trăim.” Interesele noastre sunt identice cu ale imperiului și după convingerea, care ne stăpânește, viitorul națiunii române e legat de viitorul acestui imperiu. Acum dar, când țara este între Scylla și Charibdis, nu mă dorim nimic, nu mă întempinăm în această țară decât frații, alături de care șantem gata a apăra interesele Dinastiei, ale țarei și ale noastre contra ori-cui. Strimtoriile Carpaților sunt ale noastre și aceia, care au știut să moară la Sadya și la Königgrätz, cu îndoită virtute se vor lupta în aceste strimtori.

Nu credem, nu ne temem că vom fi siliți a le apăra contra fraților noștri de dincolo; dacă însă acești frați ar nesocoti interesele națiunii, atunci întregul imperiu, cu deosebire noi avem dreptul de a lupta pentru apărarea lor.

*) Această declarațiune ne scutește de a mai face vre-o rezervă asupra puncturilor, în care ziarul din Transilvania trece peste rezervele, ce și-a impus d-lui Slavici în scrisoarea sa. Red.

Tot-d'una ne-am făcut datoria :
cu atât mai mult o vom face astăzi,
când suntem mai luminați.

Ni se trâmbe pentru publicare următoarea scrisoare către d. Bildirescu primul president al tribunalului Mehedinți. Deși d. Bildirescu a înțeles însuși că trebuie să se retragă în fața justei indignări publice o publicăm pentru că cele ce se petrec în Mehedinți, se petrec mai în toată țara, și este bine ca românii să știe pe ce mână guvernul radical a încredințat onoarea, libertatea și averea lor.

Iată scrisoarea :

Domnule,

„Deși vorbesc tare nu te mira, adăverul este liber și tare.”

Severin, 14 Aprilie 1877.

Sunt lucruri cari se petrec în mijlocul societății noastre, pe atât de penibile cât și scandaloase, despre care adesea-ori ne abținem a le divulga pe o cale publică, având în vedere numai respectul ce datorăm opiniei publice; dar când justiția devine o parodie, când scandalul ia locul ordinii, atunci trebuie, suntem datorii chiar, a uurma tăinii niște fapte atât de singulare, și atât de puțin corecte din partea unor oameni de talia d-v. cari să arătați a se pretinde preoții altarului justiției, când această sdrmană justiție este țărâță în ordorile stradelor, și când ea este împărțită să după bunul plac al d-v. săi după înfuența ce are asupra justiției o are lângă actualul prefect Răducanu Ivoaranu, și acesta prin autoritatea sa, persecută pe toți aceia ce nu fac parte din ordoa d-sale, deși mulți din tr'ingii sunt amicii și mai sinceri și devotați al guvernului actual, precum ați putea numi pe d-nii Grigore Miculescu, Dimitrie Ghiculescu, Ioan Nucșoreanu, și alți bărbați capabili și onști cari mai toată viața lor au sacrificat-o luptând sub falgicul standard al libertății și al moralității.

Așa dar, cu drept cuvânt aș putea zice că, nu este o autoritate mai dospotică și imorale de cât autoritatea judecătorească când ea devine un instrument orb politic în mâna unor oameni mici de suflet și de o independență ce lasă mult de dorit. Nu este greu de înțeles pentru fie-care om cu bun simț că, cu cât o misiune este mai dificilă, cu atât cei ce ne guvernă astăzi ar trebui să fie mai scrupuloși în numirea unor funcționari, cari să în mâinile lor garanția onoarei și averii cetățenilor, și a nu lăsa aceste comori indispensabile în societate în dispozițiunea unor caractere atât de perverse și mândroase ca acelea ale d-v. — Căci ori-cine vrea să vadă cu sinceritate funcționând fără poștare și într-un mod solid puterea judecătorească, en trebuie să fie ferit de ori-ce pasiune politică și de ori-ce perturbatiune ca să poată fi neatinată și neantoință putend merge cu pași repezi și neîntrerunți de dori în armonie cu principiile constituționale. — Căci în cazul contrariu, unde mai este d-nul meu, garanția onoarei și averii cetățenului? — Și cum nu o să-i spuie pe o cale publică după ce voiți nara mai jos puțin și în treacăți fașele cari au înconjurat vânzarea moșiei Dârvarilor de jos, proprietatea d-nii Grigore Miculescu unde eram de o potrivă interesați cu d-nul, că în această ocaziune ne-am împărțit o justiție schelciată și obosită? Al crezut poate în naivitatea d-tale că o să tac pentru considerațiunea că ești Megaș prim-predinte? Al crezut că mă tem de persecuțiunea prefectului actual?

Nu! și de o mie ori vă voiți repeta nuli căci nu vă simți indostul de tari să mă loviți nici în onoarea nici în averea mea, cum m-ați lovit, căci este o justiție în țara mea, este o supramă Curte de casajune, de care toate manoperile d-v. se vor distruge ca ceara înaintea focului, ca fumul înaintea vântului. — Dacă însuși am făcut până astăzi ceea ce am fost, că aveam trebuința să pun mâna pe acea ordonanță de adjudecare a vânzării Dârvarilor, unde se va vedea de țara întregă și în parte de d. Ioan Câmpineanu ministru justiției, agorința, lipsa de seriozitate, lipsa de echitate și fapțarea ce d-ta, d-le Bildirescu, aș putea cu ocaziunea acestei vânzări a acestei moșii, în persoana d-nii George Colibăganu, frațele d-nii C. Colibăganu, inteligentele și demnul reprezentante al col. IV de deputați de județul Mehedinți. — (Vedeți depeșele fostului prefect Lăzărescu în ziarul meu de scunținșina ministrilor și vă veți

convinge de moralitatea lui.) Răspunsul fostului prim ministru d. Catargiu este destulă probă.

Dar să vin la chestiune, și să voi demonstra cu acte publice sub-serice de d-ta, cât ai fost de orbit și de pasionat a ne vinde averea, numai și numai a face plăcerea d-lui prefect, intimul amic al fraților Colibăganii. Faptele ce le voi invoca astăzi pe scurt erau simțu, imi vor veni în ajutor mâne, dându-mi o desmintire nădit de patentă ca noul ce ai fost autorul principal în această operațiune. În ordonanța de adjudecare a Dârvarilor care se află la fila 31 din condicta de transcripțiune zice că: la 27 Noembrie 1876, D-na Maria Măcescu prin petițiunea registrată la No. 11,111 a ridicat contestațiune pentru vinderea Dârvarilor și să cerut a se chema în justiție creditorii urmăritoare d-na Cati Pleniceanu, spre a fi față la recunoșterea drepturilor reclamante ca creditorii ipotecari în primul rang asupra imobilului urmărit. Așa este, așa s'a făcut: o afirm sus și tare. Dar nu este mai puțin adevărat ca eu însumi, v'am consultat, mai înainte de a face contestațiunea și m'ați îndemnat a o face, spuiund-mi opiniunea d-voastră că ave multă dreptate. Cu toate acestea, prin o stranie evoluțiune, prin o schimbare răpede și fenomenală de opininne, la ziua înfățișării nu numai că nu ați mai susținut contestațiunea, dar ați luptat ore întregi în contra ei în camera de consiliu, și când nu ați putut convinge pe cei alți doi judecători, cari au admis contestațiunea sub depunere de garanție, deși de partea adversă nu s'a cerut acea garanție, d-voastră ați avut tristul enragiu a rămânea singur la opiniune, când sciați că d-na Măcescu lucruse după îndemnul și după consiliile d-tale proprii. — Este de prisos, crez, să mai spun aici că această conditiă nu este nici demnă nici cavalerescă.

Trec la altă faptă. — Mai la vale tot în acea ordonanță la fila 35 din condicta de transcripțiune, ziceți că la 3 Ianuarie 1877, când ne ați vëndut moșia Dârvarii în întindere de 4000 pogoane de câmp pe minimuma sumă de 518,000 fr., ați vëndut că s'a îndeplinit toate formalitățile prescrie de art. 537, 538, 539 și următorii până la art. 545 pr. civilă. — V'am protestat oral în ședința publică multe călcări de procedură, dar protestațiunile mele nu adătină de loc timbanelor vrachilor d-voastră și ast-fel, văd că acele protestațiuni nu sunt de loc trecute în nici o parte în jurnalul ce ați redijat; probă ca ne ați vëndut această moșie nuda eram și eu creditor ipotecar, cu multă precipitare, cu multă agorință. — V'am protestat în ședința publică, că publicațiunile de vinderea acestei moșii apărute în „Gazeta Craiovei” la 15 Decembrie 1876 nu sunt în termen, și că vizând năstir 3 Ianuarie 1877, călești într-un mod flagrant dispozițiunile art. 511 pr. Civilă. Toate acestea ca și cele de mai sus adăvat aceleași rezultate, căci un suut trecută nicăiri. Aceste fapte sunt de o gravitate incontestabilă. Ori cine va înțelega că numai poate să fie nici o siguranță în societate, nici încredere în organele justiției, când sentințele tribunalelor se redactează cu așa puțină bună credință, când excepțiunile ridicate și motivele invocate de părți nu se trec în coprișul jurnalelor ce se redactează. — Păgăbi ireparabile, și nedreptăți scandaloase pot să rezulte din acest mod de a împărți justiția, mai ales când instanța care judecă este, ca în cazul de față, ultima instanță de fond, adică când cine-va nu mai are unde să-și arate dreptățile și cum să repare omisiunile tribunalului. Tot în acea ordonanță de adjudecare, vă permiteți a avanza lucruri cu totul ne-actate. De exemplu, ziceți că cu ocaziunea judecării contestațiunei rădicită de socia mea, d-na Maria Măcescu, advocații săi d-nii Aristide Anastase și Emanoil M. Porumbaru, ar fi cerut vinderea Dârvarilor, când acești d-nii Advocatăi au cerut din contra adjurnirea vânzării. Aceasta o poate înțelega ori-cine, căci nu advocații cari au făcut contestațiunea în scopul de a opri vânzarea Dârvarilor, până la reînțelegerea d-unei Măcescu în rangul de primă ipotecare, puteau să ceră vânzarea acestei moșii mai înainte de judecarea definitivă a contestațiunei; numai d-v. nu înțelegați această, d-v. domnule Bildirescu, care sunteți tot-d'una distrat, și care dispozeți în înaltă d-voastră putere a lăsa familii întregi pradă ruinei și a mizeriei. Acest fapt îl va apretui opiniunea publică la care fac apel, Al doilea, d. ministru justiției, și în urmă, suprema Carte de justiție și casajune.

Tot în fila 36 mai avansați un fapt și mai scandalos și de ordine publică, de care

cred că nu veți rămânea nep-deșiți, spunend că în ziua de 3 Ianuarie 1877, d. Esidor Ager, unul dintre creditorii ipotecari ai d-lui Miculescu, se afla prezente la tribunal, — fapt destul de cutăzător din partea d-voastre: căci d. Esidor Ager, bancherul din Bucuresci, nu a fost nici în persoană nici reprezentat de către vre un domn Advocat, — și prin urmare aceste neadevăruri se vor constata la timp și în fața instanțelor cari vor judeca seriozitatea și veracitatea actelor publice ce emană de la un prim președinte ca d-v. Priimiți, d-l meu, încredințarea stimei ce credeți că am onoare a vă păstra.

George Măcescu.

SCIRILE ZILEI

Unul din rezultatele bombardării orașului Reni, după cum aflăm, este și vătămarea bisericii catedrale, un frumos monument din Basarabia.

Ceea ce a provocat incidentul de la Brăila între bateriile rusești și monitoarele turcești, este faptul armător:

Un monitor turcesc, urmărind un vapor de comerț încercat cu grău, îl capturasă și se întorcea trăgându-l în susul Dunării pentru a coti după insule spre Măcin.

Ajungend în dreptul Brăilei, căpitanul vaporului capturat a început să strige ajutor.

Atunci bateriile rusești au început focurile. Un obuz sfărâmendă roata unui monitor turcesc s'au vëndut sforțați a se retrage după insula Ghecet, lăsând liber vaporul de comerț.

Oficerul Turcilor cari a abordat cu luntrea la Oltenița, pentru a cerceta de Ruși, a declarat că îndată ce orașul va fi ocupat d'aceștia, bombardarea din Turtucaia și monitoarele va începe.

Această amenințare a dat panica în oraș, care a început să se deșerte.

Soldații români cari păzesc la pichete, sunt espași gloanțelor după vasele turcești care transportă trupe.

Ni se comunica că li s'a dat ordin, a răspunde și ei cu gloanțe.

Așa dar până acum n'aveau acest ordin? Pentru ce însă erau lăsați acolo, în fața pericolului? Credem că ar fi fost mai drept să se trâmbe în asemenea condiții căți-va radicali.

Citim în *Vocea Cooruluiului*:
Luni 18 Aprilie.

— O barcă cu mai mulți soldați ruși a trecut peste Dunăre spre a captura o corabie turcă ce ancorase lângă punctul de observațiune din fața Galațului. Sentinelele turcești au luat fuga, cum și echipajul corăbiei, lăsând totul la voia întâmplării.

Marți 19 Aprilie.

— Mai multe familii din statele de peste Dunăre au trecut în orașul nostru, narând că acolo Cercheșii și bași buzucii au năvălit în sate, comițend depredațiuni, maltratand locuitorii și dând foc caselor lor. Ei au cerut asistența comandantului spre a-și strămăta familiile în România.

Miercuri 20 Aprilie.

— În această zi ca și în cea precedentă a continuat sosirea trupelor rusești, compuse din infanteria, artileria și cavaleria (Cazaci din Caucas). Sosirea trupelor continuă în fie-care zi.

Joi 21 Aprilie.

— Pe la orele 11 1/2 din zi două monitoare turcești voind să treacă din ramul Dunării de la Ghecet în

fața Brăilei, în jos, au fost oprite de Ruși prin lovituri de tun. Monitoarele au ripostat. S'au telegrafiat în Galaț spre a se trimite tunuri. Lupta a ținut trei ore, aruncându-se asupra orașului Brăila ca la 19 bombe, din cari una a fost adusă în orașul nostru. Mai la urmă monitoarele turcești s'au retras spre Macin, unul din ele prefăcându-se că se afundă în apă. Către seară aflăm că au mai sosit 3 monitoare, cari cu cele 2 sunt azi 5 vase în fața Brăilei. Se așteaptă un angajament serios.

— Au sosit astăzi în urbea noastră încă 20 familii creștine refugiate de peste Dunăre.

Vineri 22 Aprilie.

— Faptul de la Brăila s'a renouit astăzi la Reni. Un vas turc, pe la orele 11 și jumătate din zi, a voit să treacă în susul Dunării, Bateriile ruse din Reni au dat lovituri de tun, la cari a ripostat vasul, în urmă s'a depărtat, revenind pe la orele 2 și un sfert, când iarăși s'au schimbat lovituri de tun între bateriile ruse și vas. Din Galați cu ochiul liber și mai cu seamă cu lorneta se vedeau mișcările și se auzia bubuitul tunului; schimbul de focuri în diferite răstimpuri a ținut până la 4 ore p. m. când vaporul s'a retras în josul Dunării. Căți-va curioși din Galați au mers îndată la Reni, de unde au adus una din bombe; periferia ei e de 66 centimetre, diametrul 22, și înălțimea 41, au dărtmat 2 case și zaplasuri, panica a fost teribilă. Toți au părăsit orașul.

Un supliment al *Gazetei oficiale* din Londra a publicat următoarea proclamație a M. S. Regina Victoria :

Windsor, 30 Aprilie.

„Fiind în pace cu toți suveranii, cu toate puterile, cu toate Statele;

„Considerand răboiul ce există între Țarul și Sultantul, cu toate simlentele noastre extreme pentru a-l înlătura;

„Considerand amicia noastră cu acești doi suverani;

„Suntem hotărâți a ține o neutralitate strictă și imparțială.

„Ordonăm supușilor noștri: d'a observa această strictă neutralitate.”

Intr'un consiliu ținut la Ruscuc între capii militari și căți-va notabili locuitori, s'a decis a se încurajă trecerea locuitorilor fără osebire în România. Causa acestei decizii este îngrijirea ce adă apropiatul viitor când ale hrănei vor începe a se sfârși în Bulgaria.

De și Turcia n'a voit să autorizeze pe supușii ruși a locui în coprișul ei, Rusia a autorizat pe supușii turci să locuiască în pământul rusec, sub protectoratul engles.

La Belgrad, mai mulți membrii din S'cupcina îndeamnă ca și Serbia să ia parte la Răsboiu.

Serbia a priimit un milion de ruble, poate de la comitetul slav.

Comisia permanentă a S'cupcinei a protestat contra ori-cărei ocupații a teritorului serb de către Turci. Pregătirile militare urmează.

Tifosul seceră cumplit și armata turcească din cetățile dela Dunăre. Causa este lipsa de hrană bună și îmbrăcăminte. Soldații, chiar pe plode, umblă cu picioarele goale.

La Ruscuc dela 1—15 Aprilie au murit soldați regulați 541, neregulați 712.

Timpu încălzindu-se, epidemiile vor seceră și mai cumplit.

În Bucuresci vin merco familii fugite, mai cu seamă din Călărași, Oltenița și Giurgiu.

Crescerea numărului lor în Capitală, și așteptarea armatei rusești la Băneasa, face că lucrurile de prima necesitate se scumpesc într'un mod neiertat. Primăria ar trebui să se grăbească a lua măsuri energice.

Orașul Bechet, care se știe că este deschis, a fost Duminică toată ziua bombardat de Turci, cari credeau că în oraș să află Ruși, ceea ce nu este adevărat. Apoi după bombardare, 160 bași-buzucii s'au repezit la pradă după cum le este aptitudinea. Ur-cându-se pe Jiū au făcut mari păgubi societății de navigațiune pe acest reu. Aceasta n'a fost destul. Pe la orele 3, aceiași fapță să repetă de o altă ceată de bași-buzucii. Bași-buzucii s'au distins mai cu seamă prin îndemni.

O a treia revenire a acestor devastatori a avut loc pe la apropierea zilei. Incendiul a fost și de astă dată fapță lor.

Fără îndoială că în fața unor asemenea acte, locuitorii au fost siliiți a deșerta orașul.

Nu mai departe de cât alaltă-eri marele duce Nicolae a fost salutat de către Turci, pe când intra în gara Brăilei. Obusele ce i să trimiteau ca deputațiune nu au avut nici un succes.

SCIRI SOSITE CU POSTA DIN URMA

Constantinopol, 4 Mai.

După o scire din sorginte engleză, Rușii au reperat o victorie mare dinaintea *Karsului* în urma căreia cetatea a capitulat. Aceasta se conștă din partea turcească. Indubitabil este, că trolepe ruse înainteară neîntrerupt și că Karsul este impresurat deja.

Constantinopol, 4 Mai.

Un decret al Porții ordonă, ca Românii să fie tratați ca supușii turcești, în imperiul turc, precum și corăbiile lor.

VARIETAȚI

Adunarea studenților. Am comunicat în unul din numerile acestor ziar o scurță dare de seamă despre adunarea, pe care studenții din capitală au ținut-o în sala Atheneului. Am înfățișat atunci lucrurile — am putea zice — cu prea multă blăndețe. Cu toate acestea un domn oare-care se supără și în pe „*Timpul*” la răfuială. Ne pare rău, dar nu putem sta de vorbă cu oameni, care scriu prin „*Telegraf*.” Ne mărginim numai a conștata, că foarte rău vede, cine găsească în darea de seamă publicată în „*Timpul*” o luare în sus a studenților, ba chiar o „apărare a societății „Romanisarea.”

PENTRU ON. DOMNI OFICERI

Am avut ocazia de a vedea în magazia d-lor Ph. Haas & fiu mobilia cea nouă conștrăită care servește atât ca pat, cât și ca fotoliu și scaun, și nu putem decât a-o recomanda ca îndeplinindu-și cu totul scopul său. Prin manipulațiunea cea mai simplă se pot conștrăi mobilele mai sus enumerate, și fie-care servașce încoamă seopului ce are de împlinit.

Mobilia cea nouă este ușoară, elegantă, estină și foarte practică, nu coprinde mult loc și se poate foarte bine întrebuința ca pat, pentru voiagiū, pentru salou și grădină și mai cu seamă în lagăr.

Mai observăm, că această mobilia este conștrăită de decoratorul „H. Honich”, și că se vinde numai în magazia d-lor Ph. Haas & fiu, Calea Mogosoaia, Grand Hotel du Boulevard.

THEATRUL CIRC

Miercuri 27 Aprilie
Se va reprezinta pentru prima oară
ERNANI
Dramă lirică în 4 acte, poezie de F. M. Piave, musica M-tro G. Verdi.
Prețurile locurilor: Loja 20 fr. — Stal I, 3 fr. — Stal II, 2 fr. — Entrée la Parterre 1,50 fr. — Amfiteatru 1,00 fr. — Galeria 1 fr.

